

5321 24. Marts 1893: 1. Beh. af Lovf. om Forandr. i L. om Foranst. til Husdyravl. Fremme. 5322

Tilsyn, som for Djebliktet finder Sted. Selvfølgelig vil det ikke være rimeligt og heller ikke heldigt, at man straks gaar til at give Tuberkulin til alle de kaarne Røer, men jeg haaber, at de Medlemmer af Volsforeningerne, som have kaarne Røer og ønske Tuberkulinen anvendt, ville fortjene at komme i Betragtning ved Anvendelsen af denne Tuberkulinlov, som rimeligvis vil komme til Udførelse i denne Samling, og at for saa vidt dette Middel viser sig bedre end den jeto-stopiste Undersøgelse, man saa efterhaanden vil gaa over dertil, og paa den Maade vil Dyrslægetilsynet, saaledes som det nu føres, falde bort. Det er vistnok heller ikke til Nytte for nogen, det skulde da være for Dyrslægerne selv, og jeg antager heller ikke, at de ere særligt tilfredse dermed. Der er et andet Punkt, nemlig Bestemmelsen om Betingelserne for, at Volsdyrforeningerne kunne faa Tilskud. Det er den Bestemmelse, at Volsdyrene ere præmierede eller anerkendt præmieværdige enten ved Distriktsdyrskuer eller ved et af Staten støttet Landbosforeningsdyrskue. Jeg skal ikke komme ind paa, at de Midler, der bestemmes i Husdyrlovens første og andet Stykke af § 1 efter min Mening ogsaa i de senere Aar have været utilstrækkelige, men Utilstrækkeligheden har navnlig vist sig deri, at ved Distriktsdyrskuerne er der en Del Dyr, som maa nøjes med præmieværdigt Skilt, uagtet de i og for sig vare værdige til Præmiebeløb, og disse præmieværdige Skilte har man givet dem, for at de kunne vedblive og for ikke at tvinge Volsforeningerne til at stifte Dyr, idet det staar som en Betingelse for Statsstilskuddet, at Volsforeningerne havde et Dyr, som var præmieret eller erkendt præmieværdigt. I og for sig betragter jeg ikke dette Forhold ved Distriktsdyrskuerne som saa farligt, da Bedømmelsen er nogenlunde streng og nogenlunde ensartet. Anderledes stiller det sig efter mit Skøn ved Landbosforeningsdyrskuerne, selv ved dem, som faa Tilskud af Staten. Det er mere lokale Forhold, som der komme frem, og det kan der let ske, at der der, om jeg saa maa sige, gør sig mere personlige Forhold gældende. Man er ikke der altid nøjeregnende med Præmiefilter. De koste ikke ret meget, og vedkommende, som har Dyret, er glad ved at faa den Opmærksomhed, og det hjæl-

per ogsaa til at holde Foreningerne sammen. Det kan nu være meget godt, men naar der skal være Tale om, at disse Dyr skulle staa i Klasse med de Dyr, som tage de allerstørste Præmier ved Distriktsdyrskuerne, saa passer Forholdet ikke længere. Det viser sig ogsaa klart ved Landbosforeningsdyrskuerne, at de Dyr, som have taget første Præmier der, kunne komme langt ned i Rækken ved Distriktsdyrskuerne og somme Tider ogsaa gaa helt ud af Rækken. Det forekommer mig ikke, at dette Forhold er ganske ensartet. I det hele taget maa jeg bestemt fraraade, at de Dyr, som ved Landbosforeningsdyrskuer kunne komme opnaa at være præmieværdige, blive anerkendte som Tillægsdyr i Volsforeningerne. Jeg tror i det hele taget, at det vil være at sænke Niveauet, i Stedet for at det absolut maa hæves. Det er endogsaa et Spørgsmaal, om der ikke var rimelig Grund til at gaa noget højere op i Retning af Præmie for at stille dem lige med de præmierede Dyr ved Distriktsdyrskuerne. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det vilde være heldigt, men i alle Tilfælde, hvis man ikke vil gaa den Vej, mener jeg absolut, man maa gaa en anden Vej, nemlig tage Hensyn dertil ved Fordelingen af Tilskud. Her ser det efter Loven ud til, at der som Regel kun kan blive 20 Kr. Forstel. Det bliver nemlig altfor lidt Forstel; ja jeg tror i det hele taget det vilde være rigtigt, om der maatte blive en rigtig Adskillelse med Hensyn til Statsunderstøttelse efter god Afstamning og Afkom, altsaa de Forhold, her tilsigtes, og her maa jeg tilføje den Bemærkning, at naar Klassifikationen skal foregaa efter Værdien af Thyrene, antager jeg ikke, at der dermed menes Indkøbsprisen; thi det vil ikke være nogen rigtig Maalestok for Værdien. Værdien maa absolut bestemmes efter den Godhed, Dyrene have i sig selv efter Afstamning, Afkom og de gode Egenskaber, det viser frem, altsaa de samme Principper, der gøres gældende paa Dyrskuerne, og ikke efter det tilfældige Indkøb, som har fundet Sted af mer eller mindre kloge Folk; men det er maaske heller ikke Meningen. Endelig har jeg til Slutning en lille Bemærkning til den cærede sidste Taler. Han var i det hele taget noget bange for Kontrolten, men jeg tror nu i alt Fald efter den Erfaring, som jeg har gjort ved Avægavlsforeningerne,